

اِثْنَا عَشْر رِسَالَة

[35] ابو جعفر بن بابويه رضی الله تعالی عنه حکم بوجوب اعاده واحتجاج بروایت عمار
سا باطلی کرده است و آن روایت محمولست بر استحباب علی الاصح سی و یکم متوضی را بسبب خروج
مذی اعاده وضو مستحبستت وان بفتح میم واسکان ذال معجمه آبیست رقیق لزج که بعد از
ملاعت زنان یا بقبیل از روی شهوت بیرون می آید وابن جنید آنرا ناقص طهارت وموجب اعاده
وضو شمرده واحتجاج بروایتی کرده که اصح عمل آنست بر استحباب سی ودویم بعد از خروج و ذی
اعاده وضو سنت و آن باعجام ذال ساکنه آبیست که ساعتی بعد از آن خروج منی بیرون می آید
وابن جنید آنرا ناقص طهارت وموجب اعاده وضو میدانند سی وسیم اعاده وضو بسبب خروج و ذی
بسکون دال مهمله و آن آبیست که عقب بول بعد از استبراء بیرون می آید در اخبار امر
باعاده وضو وتعلیل بآنکه این رطوبت از دریره بول باهمال دال مفتوحه بیرون می آید
وارد است و هر يك ازین سه رطوبت طاهر است وشستن بدن و بیات از هیچیک لازم نیست سی و چهارم
کسی را که متعمدا در نماز قهقهه کند اعاده وضو سنت است وابن جنید حکم بوجوب اعاده
کرده و متمسك شده بمقطوعه سماعه که محمولست بر ندب
